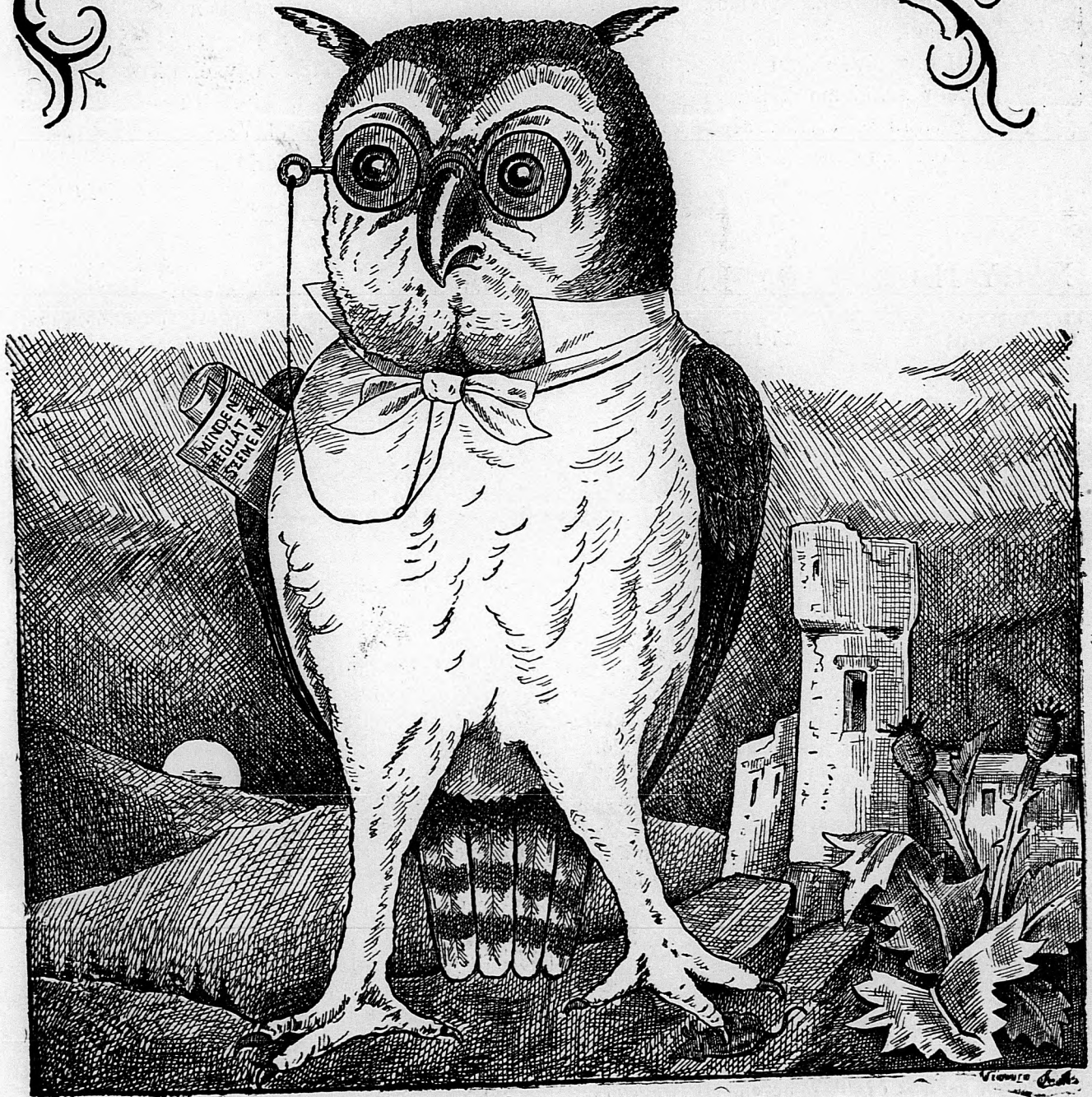

BACOLK

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ-TULAJDONOS:
LOVASSY ANDOR.
 SZERKESZTŐSÉGI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL,
 NAGYVÁRAD, URI-UTCZA 5. SZÁM.
 LANG JÓZSEF KÖNYVNYOMDÁJA

Megjelenik vasárnaponként.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre	-----	8	frt
Fél évre	-----	4	>
Negyedévre	-----	2	>

Egyes szám ára 16 kr.

VÁLASZTÁS UTÁN.

Üres hordók mellett,
Tépett zászlók alatt,
Búsan áll a kortes
És a csüggedt csapat.
Borízú hangoknak,
Kurjantásnak vége,
Alig nyekken, nyikkan,
A sok rekedt gége.
Havas zivatarban
Már senkisésem fázik,
Elvtárs az elvtárssal
Most nem parolázik.

Boldog, kinek keze
Között a mandátum,
Búsong, kit lesujtott
A kegyetlen fátum.
De ne csikorogjon
Mérgezen az agyar,
Legyen békekességben
Egymással a magyar ;
Mert csoda, hogy élünk
És az ég megtartott ;
Hisz századok óta
Vívunk testvérharcot.

BAGOLY.

NAGY IDŐK, NAGY EMBEREK!

REZEY SZILVIUSZ.

Mottó: Eresz alatt fészkel
A kecske.

A kecskejárás képviselője, a legderekabb római főurak egyike.

Szereti hazáját; megiszik egy este tiz, tizenöt csáját; örök derű lepi el az orcáját,

Csak a legközelebbi választás előtt szomorodott el egy kicsit; végre kiszült, hogy a saját árnyékától ilyedt meg; pedig egy papnak nem kellene félni az ördögtől.

1308 szavazata volt neki, az ellenfelének 97.

Azonban ne higgye senki, hogy *Szilviusz* valami gyáva legény; van ő benne bátorság nagyon sok; már gyermek korában megmerte szopni a fejős kecskét és mikor a szilaj jószág elrugta maga alól a két lábu kis gödölyét; ismét oda szaladt, hátára pattant a tarka állatnak és megsarkantyuzva derekát, vágatott vele a hegyre.

Már akkor megjósolta róla a dászkal, hogy «*magasra törő*» ember és a «*kecskejárás*» képviselője lesz.

A jóslat beteljesedett. A kis *Rezeyből* nagy *Rezey* lett; keze, lába, dereka nagyra nőtt, csak az orra maradt pisze.

Ő rajta ugyan nem látszik meg, hogy római; mert nincsen sas orra; vagy az is meg lehet, hogy a római sasoknak szintén pisze volt a csőre.

Mindegy, nem az orr teszi az embert; *Rezey* Szilviuszt szeretik Nagyváradon és szeretik Budapesten is.

Mikszáth Kálmán vezette őt be az életbe, a kesely palócz nagyon megkedvelte a barna románt.

Hogyne kedvelte volna meg, mikor ő is szereti a csáját, meg a konyakot; hogy ne ragaszkodnék hozzá, mikor *Szilviusz* is szenvedélyesen tarokkzik.

Meg kell adni, hogy jól is játszik; jól bizony, hiszen itt Váradon kapatták rá a gonoszra.

Az egész város ismerte az ő kompániáját. *Paczauer* József volt a XXI; *Rezey* a skiz és *Hollósy* Dezső a pagát.

Mikor valahova bementek, mindenki felkiáltott: itt jön a drei matador.

Csakhogy a három embernek három különböző természete volt.

Paczauer József összeráncolta a szemöldökét és mindig haragos volt; *Hollósy* Dezső folyton kacagott, mint a gyöngykakas; *Rezey* Szilviusz pedig felhuzta a szemöldökét, csücsörítette a száját, mintha örökké füttyölt volna és merengve nézett szét maga körül.

Nem tudta senki, hogy miben töri a fejét; végre kiszült a nagy titok.

Rezey fejében nemzetgazdasági nagy eszmék forrtak.

A román *Wekerle* belebiztatta a püspökséget, hogy vegye ki a megváltott regalét árendába.

Ugy lett, kivették; igen, de kegyelmes *Pável* Mihály ur már előzőleg kiadta a papoknak, hogy kapassák mértékletességre a népet és predikáljanak az iszákosság ellen.

A nép szót fogadott; most már nem fogy a pálinka és belebuknak a regaléba.

Ilyen az, mikor pap vág bele ilyen dologba.

Különben *Rezeynek* a főkortesze *Bartók* Kálmán, a drágésekei despota, kinek szava nagyot nyom a latban, lévén *Bartók*-nak az ebédelőtti sulya kétszázötven kiló.

Szó a mi szó, *Szilviusz* megérdemli a pártfogást; mert azt mindenki tudja, hogy valaha és valahol elébb-utóbb püspök lesz.

Munkácsra is őt nevezték volna ki, nem *Firezák* Gyulát, csak az volt a baj, hogy a *Rezey* fejére nem ment fel a püspöksüveg, *Firezák*-nak pedig épen pászolt.

Rezey Szilviusz.

Nade neki is kerül nemsokára ; ő még ráér várni, hiszen fiatal ember.

Akkor lesz csak vigalom hegyen-völgyön, mikor instellálják ; kirukkol a «kecskejárás» mekegő bandériummal ; *Bartók* Kálmán fujja a csimpolyát ; *Jancsó* Emil, a szombatsági jegyző járja a zsukát.

Az is bizonyos, hogy *Paczauer* József lesz az uradalmi ügyvéd és *Hollósy* Dezső a vizimalmok főmólnárja s a malomkerekek kityegő kotyogásába belevegyül a nép kiáltása, hogy : setre asce domnu *Szilviusz!*

Izé.

A jó egészség fenntartásáról.

Irta : dr. *Csatáry Lajos*
egészséges egészségügyi tanácsos.

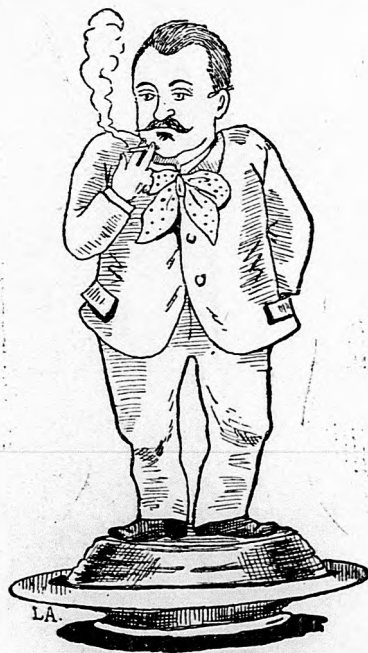

Nincsen drágább vagyon a jó egészségnél,
Ámde ne keresd azt barátom a péknél ;
Hanem, hogyha gyomrod fáj és megcsikordul,
Feküdj le az ágyba és doktorhoz fordulj.
Rakjál rá cserepet s melegített tányért,
Párnát, paplant, dunyhát, a mennyi csak rád fér.
Ha pedig vakszemed s a füled töve izzad.
Éltedet akkor is az orvosra bizzad,
A ki nem azt teszi az egy balga, buta ;
Mert nyakon suhintja őt a lapos guta.
Tiszta legyen elméd, tanácsolom néked,
Ne légy folytonosan mámoros és részeg.
Ne szopogasd mindig a bort és pálinkát,
Inkább csókold addig, Zsuzsit, Sárít, Linkát.

Midőn eső esik, fájni fog tyukszemed,
És pitykének látod ilyenkor az eget ;
De arra orvosság patikába nincsen,
Ilyenkor csupán a jajgatás enyhítsen.
Jajgass tehát büszkén, tüzzel, lánggal, hévvel,
Szikrázó szemmel a csillagokra nézz fel.
Ha anyósodnak a foga talál fájni,
Nem kell a borbélyhoz futni, szaladgálni,
Hanem piczi száját peczkeld ki és tátsd ki
Harapófogóval az agyarát rántsd ki.
Szalonnát, hust, kolbászt, sohse egyél nyersen ;
Mert tőle a bőröd száz helyen kipersen.
Az avas szalonna valóságos méreg,
A nyers husban is van gyilkos, hosszú féreg,
Átkos neve neki pántlika-giliszta,
Mely tüdőd és májad rágja össze-vissza.
Azt is tanácsolom s mondom neked végre.
Hogy el ne hanyagold és vigyázz a székre,
Jó legyen az ülés, le ne fordulj róla,
Mert ez — hidd meg nekem — csak károdra volna.
Inkább igyál néha friss budai vizet,
Belőled az bajt, bűt és fájdalmat kiszed.
A szeretődnek is kérd meg a gusztussát,
Ha nem hajlik feléd, fogd meg a pulzussát ;
Azután csókold meg az orcáját sokszor,
S mond meg, hogy tiszteli *Csatáry*, a doktor.

É D E S S É G E K.

— Feltalálja Ruzs Károly. —

Jesszusom ! Na te illet ! Esz mékis falami !
Nem hiapa montják, hogy a fiatalok polontsák.
Mit nem csinálnak asz emperrel ; instálom tessék
meghallkatni :
Vremánt ; szent faló ; pisz isten ikasz.

Mikor jöttek a pihari olá fálásztók, hát én kiszalattam hajtonfővel az utcára ; mert nagy pennem a lelkesetés ; ezek a fíjjuk, a *Työrfffy*, a *Teelési Keésza*, mek a *Markofics* megfokott, felemelt, mint *Árpát* fejetelmet ; aszután elkeztek kiapálni, hoty : fíff lö Rusz ! Efiha mió Russzió ! Szetreászke mosszió Rusz ; ecetera.

Szentsékes isten, olyan itekes lettem, ugy féltem, mikor felemeltek ; mert tetszik tudni, hogy én csiklantós fatyok ám.

A pisz én ; ha hosszám ér falaki, már én fisitok ; azért nem is mertem mekhászasotni soha, mert seniroszott folna asz asszony.

Note minek is nekem asz asszony, mikor örökké a támákat szomorkatom ; ne tessék félre érteni — instálom — a pikk, mek a herz-támát értem.

Ah, ók asz én poltoksákaim és asz fikasztal, hogyha szerencsétlen fatyok a szerelempen, lekalápp szerencsés fatyok asz «*üssük el*»-pen.

Ah örültem is, hogy a *Tisza* ketyelmes ur lett a fárati reprezentán ; legalápp ha körünkbe érkezik, nem fokja elkerülni a *Ruszt*.

Nem pizsony !

A ketyelmes ur asz etyetüli csentri, a kit töppre pecsülök asz ekt máknásnál.

Ő külömp, mint a született arisztokrata ; ő külömp, mint lö komt *Károli*.

Mert a *Kápor* króf sokszor ortinér.

Én pedig az ikaszi finom előkelőségeket szeretem a motor mék a születésnél is eléppfaló.

Itt fatyok én Szentpeneteki *Rusz* Károly, az előkelő nemes és ott fan a kispiacon a másik, asz asz iszé, asz a liszférek, asz a *Müller*.

Mitsota külömpsek, mikor ő recseki, hogy : frojlojn, ety hosé és mikor én susokom, hogy : matmoaszell ön hásé !

Ah, asz falami kracziósz, asz falami nem mindennapi, mikor én tracsosolok a szoszetás kifáló takjalfal ; szász szónak is ety a féke, asz a féke, hogy : üssük el !

E pien: üssük el !

Közönség köre.

A folyó évi képviselő választás alkalmával, általam ismeretlen egyén, fekete plüss kalapomat, az ő szintén plüss kalapjával elcserélte. Tisztelettel kérem az illetőt, miszerint ott visszahagyott *S F* betűvel ellátott kalapját kicserélni és hozzám fáradni sziveskedjék.

Megjegyzem, hogy az én kalapom belül *üres* volt. Nagyvárad, 1892. évi évi január 29-én.

Bertsey György,
ipartestületi elnök.

ARATÁS UTÁN.

— *Lichtreis*z Ábris koresmáros busongásai. —

Szhálikám bósójj ! Vhíge az orotásnak.

Megvóth a khüvet thitel, öres a nip bogyellárisa Eddig vóth nadj reback, mast gyön a szökség.

Még edj pár hónapig, ha nem tsordól, tseppen, de azotán jujjj !

Most fagak beadni edj khis otólagos khontó az ulyan képviselőnek, a melyik meg lett választva ; mert annak jó khedve van ; de aztat, a khi elbokott nem hábargatok, mert annak bós a khedve.

Tsak aztat mondom én, hogy nem vót aljan becsöletes khipviselő jelült suha, mint a *Cshonády* nacscsága ; mert ú háramsor fizette meg edj szhámla ; de hát, mit ír ú mast ; mikar nincs nekhi vadjan, nincs börzei khursz ; hijába szidja ú az átkus khurmánj, ha öres a bodjelláris.

Aszt még ú avval dhitsekszik. Igazán nadj ditsössig rantani a hitelt, hodj nincs thübb phize, mint harmincz fhlorent.

Szhálikám, az öreg órnak nem khell adni hazamra.

A *Lichtreis*znak minden garast doplázni khell ; a *Lichtreis*znak nem szhobod reszkhéroszni.

Szhíp az a pholitika, szhíp az a lelkhesedis, meg az a hazaszheretet, de a dofia kréta se khotya.

NEVETŐ FEJFA.

Kilencz gyermek atyja
Vol: *Tötösy* Balázs ;
Hogyha háborgatták
Mérget lett, mint darázs ;
A mig élt gyötörte
Öt sok nehéz bú s gond ;
Meghót, mert a torkán
Akadt meg egy lüdcson.

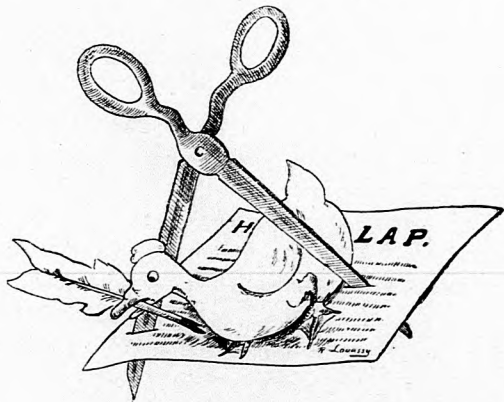
A HOSZÁR.

Én vadjak a *Boxbaum*,
Njalka jerek, szhíp fíjuh;
Mikhar bobám tsókholum,
Idj khiált fel: jajj be juh!
Felölök a lavamra,
Fhakó akhar rokkhapál;
Khirántham a khardamat
És a khezem sholopál.
Böszkhe rám a thátika,
Baldagshágtul masalyag;

Mámikhám is ógy ürül,
Ha phoripán szholodag.
Hej szhíp is a szhíp hozsár,
A legelsű khotona;
A khi aszt nem szhereti,
Khütni voló usthoba.
Óri güggel járak én,
Mint tyhókok khüsztt a khakas,
Ürüm az én ilethem;
Tshok ne lenne khórtavas.

A szerkesztőségből.

A «Nagyvárad» január 29-iki számából vesszük át ezt az érdekes hirt:

A szerkesztőség ostrom alatt.

A «Nagyvárad» szerkesztősége tegnap egy állandó erőt delegált a telefonhoz. Feladata volt, hogy a szerkesztőséghez intézett kérdésekre válaszoljon; de az ostrom oly hévvel kezdődött, hogy hadilábra kel-

lett állítani az egész szerkesztőséget és a nyomda személyzetet. A főszerkesztő *Iványi* Ödön generális ruhába öltözött és felkapta az ollót; az alfőszerkesztő *Sasss* Ede, hegyesre fent pennával állott a szoba közepén. *Róza*, a nyomdász kisasszony festéket forralt és tintát melegített, mint *Dobó* Katicza; *Kőszeghy* János a hős szedőgyerek pedig egy nagy *A* betűt kapott kezébe. Így csatára készülve fogadta a parányi, de lelkes csapat az ostromot. Csengett a csengő, harsogott a telefon, de végre *Iványi* tábornok intett az ollóval, *Sasss* Ede oda szurt a hegyes pennával, *Róza* a hős amazon pedig ráöntötte az ördög masinára a forró nyomdafestéket, a mely, midőn megfagyott, néma lett a telefon. Így verte vissza a hős csapat az ostromot és a választási híreket csak nyomtatásban, négy krajczárért olvashatta a kíváncsi tábor.

A «SZABADSÁG»-ból.

Azt hiszük, hogy derék laptársunknál hűségesebb támogatója nincs a kormánynak; ezt azért állítjuk, mert a «*Szabadság*» sorra aggatja fel a szélbali kép-

viselőket ; ime bizonyosságul küzöljük eredeti táviratait a választásokról :

Békésen Irányi Dániel **függ.**

Szolnokon Polonyi Géza **függ.**

Czepléden gróf Károlyi Gábor **függ.**

Biharon Rigó Lajos **függ.**

Székelyhidon Kis Albert **függ.**

Berettyó-Ujfaluban Csanády Sándor **függ.**

Rémülve olvastuk e tudósításokat és könnyet hullattunk a szabad szó vértanuiért ; fájt lelkünknek, hogy pusztul a magyar ; de a «Szabadság» megvigasztalt bennünket ; mert fajunk szaporodásáról is hoz örvendetes híreket.

Jászberényben gróf Apponyi Albert **nemz.**

Mádon Bernáth Béla **nemz.**

Nagy-Enyeden Bethlen Bálint gróf **nemz.**

Csongrádon Hock János **nemz.**

Ha laptársunknak szóról-szóra közlött sürgönye igaz, az esetben reményünk van, hogy a mennyire a függetlenségi 48-as párt a tömeges kivégzés folytán fogyott, a nemzeti párt abban az arányban szaporodni fog.

Éljen a nemzet ; éljen a haza ; éljen a *Szabadság!*

KORTES VILÁG.

— Ékesen szóló *Mustos István* politikai nézetei. —

Le jaz kulacsal uraim !
Öt esztendeig megént szunnyadhat az nemzeti ibredis.
Hej, mer a kövér esztendő után békövetkezik a nigy sovány ; az idő folyásának mos lesz csak a koplalási korszaka, jaz aratás után a bűt.
Nacscata vaut bije ; a hideg időzés bele fagyasz-

totta az emberi torokba az kurjantást ; dehát azir van láczatytya nyihut, nyihut ; merhogy Hosszú-pályiba győzött *Noszloty* ur, Biharon meg *Rigó* tisztelesé lett a manydátom. *Csenyády* nacscsága is követ lett, azonkipen a sattuóbbi hazafi.

Busul is a *Tarajos* István szomszid — a ki nékem duruczám — busul bezony ; merhogy ú mamelyukk.

Hát annyi már szent igaz, hogy nagy vaut a dijadala mind a két pártállásnak.

Arany Laczika urfinak nyereszete lett *Lukács* Gyula felett, a kit *Koszt* Lajos fijának állit a nemzeti közvélemény ; *Banyary* Ödön pég *Vári Szopó* Béla lúdoktor urat gyúrte le ; Czövek tésurt is ki-döntvényezte *Ijés* Bálint ; *Büti* Hargernyom nacscsága ugyszintén letoromfolta *Bajit* ; hasonlókip dijadalt vivmányozott *Makrovics* Kálmán nacscsága is a mi fíjunkon, *Nedányi* Jenőn.

Ilyen furcsa az ílet, meg a nip felfordulás.

Hanem vajjuk meg, hogy akár negyvennyóczas, akár kormánypárti mírközis esetiben, nagy befolyása vaut a román oláh nemzetiségnek ; mert úk cselekedték meg a többségi viszonyt a hun léteztek.

Követelték is a meggyőződés szerint való drágasági pótléket.

De mos mán úk is elfelejtik a *setrejaszékét*.

Megszumjuhozik, lerongyosodik a nip, a jövő esztendők folyása alatt.

Szegre veled kulacs ; sutba veled fokos ; mer mos mán csend, nyugalom lesz ; aszt én mondom *Mustos István!*

ÚJDONSÁGOK.

Személyi hir. *Locscs* és *Fo escs* urak ismét körünkbeérkeztek.

Hymen hir. A «*Jogi értesítő*» kiadója, *Rosenbaum* V-ik *Vilma* elvált első férjétől, *Rosenthal* Móricztól és *Waldmann* Márknak esküdött örök hűséget. Requiescat in pace !

Fáklyás zenét akartak rendezni *Hlatky* Endrének és *Mezey* Mihálynak ; de a derék férfiak tiltakoztak az ellen, hogy őket ily hamar füstre tegyék.

Szerencsétlenség Részvétellel értesülünk, hogy *Nadányi* Jenő ur *Tenkén* elbukott, de hála az égnek semmi baja nem történt.

NESZMIRÁK.

— Szalontai emléksorok. —

Híres rendőr *Neszmirák*,
Hátra lép ő, mint a rák ;
Hegyes bajsza iromba,
Mindenkihez goromba.
Öse sem magyar, sem tót,
Hanem cseh, vagy morva vót.
Lett belőle félig úr,
A kardjával vág és szúr.
Ujságiró mi neki ?
Rámordul s fenyegeti.
Szedte-vedte *Neszmirák*,
Ne haragudj te miránk ;
Mert annyi már szent igaz,
Hogy megcsipünk, cseh pimasz.

Fogoly.

SZOMORUVERSENY.

— Két kirakattól. —

KEGYELET.

ALULIROTTAK jelentjük, hogy apánk,
nagyapánk és apósunk

KIS BÁLINT

meghött 65 éves korában.

Béke poraira!

„Kegyelet” temetkezési intézet.

Szomorodott szívvel értesítjük ismerőseinket, hogy a legjobb anyja:

ÖZV. KÖRMÖS ISTVÁNNÉ

VIDÁM BORBÁLA

jobblétre szenderült 45 éves korában.

„Kegyelet” temetkezési intézet.

Ismerőseinknek, rokonainknak és barátainknak tudomására hozzuk, hogy

MALTER MIHÁLY

kőműves urnak vége van.

„Kegyelet” temetkezési intézet.

CONCORDIA.

Potyí Potyori Gróf BLICKENSTEIN
RUDOLF szomorodott szívvel jelenti, hogy
neje

POTYORI ÉS POTYI GRÓF

BLICKENSTEIN RUDOLFNÉ

született báró KUK GENOVÉVA,

meghalt a maga idejében, 80 éves korában.

„Concordia” temetkezési intézet.

Báró BUCZKY EMÁNUEL cs. és kir.
kamarás tudatja, hogy harmadik felesége

Báró BUCZKY EMÁNUELNÉ

született gróf CSÉTY MÁRIA,

csillagkeresztes hölgy

boldog házassága tizedik évében meghalt.

„Concordia” temetkezési intézet.

Nemes PÁSTÉTHY ZSIGMOND és neje
TUTYI MUTYIMÁRIA szomorodva tudatják,
hogy egyetlen leányuk

Dudorai PÁSTÉTHY VILMA

élete virágában, 46 éves korában, jobblétre szenderült.

„Concordia” temetkezési intézet.

HOL A JELÖLT?

— Igaz történet. —

Jelölt kellett Szilágy megye egyik kerületébe; csak-hogy *értelmes* férfiak tartották kezük között a mandátumot.

Évek óta biztos jövedelmi forrás volt nekik a képviselő választás; mert abban a kerületben nem a szegény választókat kellett megvenni, hanem az *úri korteseket*.

Az első áldozat egy budapesti ügyvéd volt, kinek azzal állottak elő, hogy a mandátum ára húsz ezer forint.

A jelölt megfordította a szekere rudját, megvakarta az üstökét és ott hagyta a választókat.

Az idő gyorsan telt; néhány nap múlva másik jelöltet fogott a prédára leső intelligencia, kitől már csak tizenkétezer forintot követeltek a bizalomért; de ez a jelölt is megugrott a koppasztás elől. Napokig nem kapott áldozatra szánt embert az élelmes szövetség; kétségbe voltak esve, végre valami furfangos ember egy sürgönyt adott fel Nagyváradról a főkorifeus czimére; a sürgöny következőleg hangzott:

„Báró Königswarther Herman kis szántói birtokos akar fellépni nemzeti programmal; szerezzenek be zászlót és italt; ne kiméeljék a költséget; úrral van dolguk.”

Természetesen lett erre riadalom, varrták a selyem

zászlót; csapra ütötték a *bakarboros* hordót és előre nyúzták a — medvét.

Várták a jelöltet mindennap; lesték, hogy mikor lép ki tele bugyellárisal a kupéból; de bizony az nem érkezett meg, pedig alig két nap választotta el őket a szavazástól.

Végre kisült, hogy valamennyien egy merész tréfának lettek áldozatai. Mit volt mit tenni, hirtelen előrántottak egy helybeli nagy embert és megválasztották képviselőnek ingyen.

A Königswarther-féle zászlókat, meg a korcsma kontót a saját zsebükből fizették ki a hoppon maradt kortesek.

A szerkesztő postája.

K. L. Utánna néztünk a dolognak. A lap itt postára lett adva, hanem úgy látszik, ott nem kézbesítik rendesen. Különböző három posta mester urat jegyeztünk meg, a kik nagyon szeretik a potyát. Felbontják a lapot és nem adják át az előfizetőknek. Ha biztos adatokat szerzünk, jelentést tesszünk a posta igazgatóságnak; mert a dolog mégis boszantó. — **Sz. L.** Ezek a nevető fejkék sem nevetnek; avasok és régiek; jobbat öreg, jobbat! — **Egy meggyelő.** Dehogy rajzolunk képet ahoz a gyenge eszméhez. —